

[Eigaard.]

alligevel mene, at vore økonomiske Forhold i Øjeblikket er af en saadan Beskaffenhed, at Regering og Rigsdag bør beskæftige sig mere med Anvendelse af Motorafgifterne, i det hele med de Penge, der stilles til Raadighed paa Vejvæsenets Omraade, paa det Grundlag, at man overfor de særlige Vejarbejder vel maatte søge ogsaa at gennemføre efterhaanden de Projekter, som den højtærede Minister allerede ligesom har disponeret over Tilskuddene fra Vejfonden til, selv om de rækker, skal vi sige nogle Aar ind i Fremtiden, men at man lod Staten gaa ind for dette Indskud og derigennem frigjorde adskillige Millioner, som man burde give Kommunerne til Lettelse af de Opgaver, de har, ogsaa vedrørende Vedligeholdelsen af deres Vejvæsen og vedrørende visse vejbygningsmæssige og vejudbedringsmæssige Opgaver af lokal Art indenfor de forskellige Kommuner.

Venstre har den Opfattelse, at en yderligere Disponering over Millionbeløb til de særlige Vejarbejder ikke paa nuværende Tidspunkt er forsvarlig. Vi vil derfor, overfor det foreliggende Lovforslag, meget henstille, at man søger ud fra dette Lovforslag en Forhandling med Regeringen og mellem Partierne for at søge at naa frem til et Resultat, der skaffer Kommunerne en forøget Hjælp til Løsningen af deres Opgaver, og som begrænser Disponeringen over Midler til særlige Vejarbejder til det, der allerede er sket.

I Landstingsudvalgets Betænkning af 5. Februar 1932 er det oplyst, at der er disponeret til særlige Vejarbejder helt frem til Finansaaret 1936—37 for Beløb, der ligger paa noget over 30 Mill. Kr. Da Forudsætningen for disse Dispositioner er, at der fra Kommunerne ydes tilsvarende Beløb til Projekternes Gennemførelse, vil det sige, at der herigennem for de kommende 5 Aar er planlagt Vejarbejder for ca. 70 Mill. Kr. plus de Vejarbejder af mere lokal Art, der foretages kommunevis omkring i Landet.

Der er særlig een Anke, jeg vil fremføre overfor det foreliggende Lovforslag. Det drejer sig om den Bestemmelse, som findes i § 3 vedrørende den Sikkerhed, Kommunerne maa stille, naar de indlader sig i Laanetransaktioner med den Laaneinstitu-

tion, som Lovforslaget foreslaar at oprette, en Sikkerhed, der gaar ud paa, at man maa haandlægge Dele, maaske i adskillige Tilfælde betydelige Dele, af de Motorafgiftspenge, over hvilke Kommunerne hidtil har haft fri Dispositions- og Anvendelsesret.

Jeg vilde meget beklage, om Rigsdagen gik med til at indføre en saadan Bestemmelse. Venstre mener endog, at de Millioner, der er stillet til den højtærede Ministers Fordelingsret i de nuværende Love, i Virkeligheden er et for stort Beløb, og at man derigennem er med til at forcere en Vejbygning, ogsaa Bygning af helt nye Veje, som det danske Samfund i den Situation, vi lever i nu, slet ikke har Raad til, og som ikke er nogen Livsbetingelse for det danske Samfund og ikke har nogen erhvervsmæssig Betydning under de Vanskeligheder, vi staar i, ja, som endog i det Øjeblik, man vil tage skarpt paa Forholdet, er af en saadan Karakter, at denne Pengeanbringelse i Virkeligheden kan betegnes som værende af uproduktiv Art.

Den højtærede Minister vil forstaa, at Lovforslagets Fremsættelse ikke har kunnet undlade at vække en vis, skal vi sige, Forbavselse indenfor Venstre. Den højtærede Minister vil jo erindre, at under de Krisetorhandlinger, vi har haft i de sidste 1½ Aars Tid, har der været et Par Tilfælde, hvor Venstre har foreslaaet Regeringen, at Staten gjorde Udveje for nogle Beløb for at sikre Bevarelsen af værdifulde Erhverv eller Erhvervs Indehavere enkeltvis eller gruppevis i vort Samfund.

Jeg tænker her paa Venstres Forslag om, at Staten stillede nogle Millioner til Raadighed for solvente Landbrugere, der manglede likvid Kapital til at klare Renter og Afdrag. Jeg mindes, at under en Forhandling i et af Rigsdagens høje Ting i sidste Rigsdagssamling anslog den højtærede Minister for offentlige Arbejder Venstres Forslag om, at Staten skulde overtage Vejfondenes Forpligtelser for at frigøre de Millioner, der der var placerede, til at dreje sig om ca. 25 Mill. Kr. Men i begge disse Tilfælde, baade overfor Forslaget om Hjælp til solvente Landmænd, der manglede likvid Kapital, og Forslaget om at frigøre de Millioner, der var placerede indenfor Vejfondene, som altsaa tilsammen ikke drejede